

Gyakorlatok

Din 1 Jelölje $P(n)$ azt a számot, ahányféleképpen mehetünk le egy n lépcsőfokból álló lépcsőn a következő mozgáselemek egy sorozatával (zárójelben, hogy mennyit mozgunk az adott elemmel): lépés (1), hosszú lépés (2), ugrás (2), hosszú ugrás (3). Adjunk egy dinamikus programozási algoritmust, ami kiszámolja $P(n)$ -t.

Megoldás: A $P(n)$ értékekre a következő összefüggések állnak fenn:

- $P(1) = 1$ (ha egy lépcső van egyféleképpen mehetünk)
- $P(2) = 3$ (ha két lépcső van, $l + l$ -ben, u -ban vagy hl -ben mehetünk)
- $P(3) = 6$ (ha három lépcső van, akkor $l + l + l$ -ben $u + l$ -ben $hl + l$ -ben, $l + hl$ -ben, $l + u$ -ban vagy hu -ban mehetünk)
- $P(n) = P(n - 1) + 2P(n - 2) + P(n - 3)$ ha $n \geq 4$, (utolsó lépésként l, hl, u, hu -t léphetünk).

Az összefüggések alapján egy tömböt kell kitöltenünk a lehetséges értékekkel, ahol $T[i] = P[i]$.

```
Function P(n:Word) :Longint;  
  Const  
    MaxN=5000;  
  Var  
    T: Array[1..MaxN] Of Longint;  
    i: Word;  
  Begin  
    T[1]:=1;  
    T[2]:=3;  
    T[3]:=6;  
    for i:=4 to N Do  
      T[i]:=T[i-1]+2T[i-2]+T[i-3];  
    P:=T[n];  
  End;
```

Din2 Adottak építőkockák, van 1 egység magas zöld, van 2 egység magas kék, van 3 egység magas piros, és van 3 egység magas sárga. (Mind a négy fajta kockából tetszőlegesen sok van). Adjunk meg egy dinamikus programozási algoritmust, amely kiszámolja, hogy hányféleképpen építhető fel egy n magasságú torony.

Megoldás: Jelölje $F(n)$ az n magas torony lehetséges felépítéseinek a számát! A következő összefüggések állnak fenn:

- $F(1) = 1$ (egy egység magas kocka)
- $F(2) = 2$ (két db egy egység magas, vagy egy db két egység magas)
- $F(3) = 5$ (egyszerű esetszétválasztás)
- $F(n) = F(n - 1) + F(n - 2) + 2F(n - 3)$ ha $n \geq 4$, (legfelül a négy féle kocka valamelyike lehet).

Az előző feladathoz teljesen hasonlóan implementálható a dinamikus programozási megoldás.

```
Function F(n:Word) :Longint;
Const
  MaxN=5000;
Var
  T: Array[1..MaxN] Of Longint;
  i: Word;
Begin
  T[1]:=1;
  T[2]:=3;
  T[3]:=5;
  for i:=4 to N Do
    T[i]:=T[i-1]+T[i-2]+2T[i-3];
  F:=T[n];
End;
```

Din 3 Jelölje $R(n, k)$ azt a számot ahányféleképpen eljuthatunk egy $n \times k$ méretű sakktábla bal alsó sarkából a jobb felső sarkába, ha csak a jobbra, vagy a felfelé szomszédos mezőre léphetünk! Adjunk meg egy dinamikus programozási eljárást az $R(n, k)$ érték kiszámítására! Igazoljuk, hogy $R(n, k) = \binom{n+k-2}{k-1}$.

Megoldás Az $R(n, k)$ értéke: Az út a felső sarokba $n+k-2$ lépésből áll, ebből $k-1$ -et lépünk jobbra. Ez a $k-1$ lépés bármely $k-1$ lépés lehet és a jobbra lépések meghatározzák az utat, következésképp az utak száma megegyezik azzal a számmal, ahányféleképp kiválaszthatjuk az $n+k-2$ lépésből a $k-1$ jobbra lépést, és ez $\binom{n+k-2}{k-1}$.

A következő összefüggések állnak fenn az $R(n, k)$ értékekre:

- $R(1, k) = 1$ (csak jobbra mehetünk)
- $R(n, 1) = 1$ (csak felfelé mehetünk)
- $R(n, k) = R(n, k - 1) + R(n - 1, k)$ (az utolsó lépés felfelé és jobbra történhet)

A rekurzív hívások alapján a következő dinamikus programozási eljárásokat kaphatjuk meg. Az elsőben egy egy T négyzetes táblázatot töltünk ki $T[i, j]$ az $R(i, j)$ értékét tartalmazza:

```
Function R(n,k:Word) :Longint;
  Const
    MaxN=5000;
  Var
    T: Array[1..MaxN,1..MaxN] Of Longint;
    i, j: Word;
  Begin
    for i:=1 to k do T[i,1]:=1;
    for j:=2 to n do begin
      T[1,j]:=1;
      for i:=2 to k do T[i,j]:=T[i-1,j]+T[i,j-1];
    end{for j};
    R:=T[k,n];
  End;
```

Din 4 Adott egy $k \times n$ -es tábla. Minden mezőre meg van adva egy c_{ij} pozitív szám, ami a mezőről begyűjthető érték. Egy játékos a bal alsó sarokból szeretne eljutni a jobb felső sarokba úgy, hogy csak jobbra és felfelé léphet szomszédos mezőre. Az útja során, összegyűjtheti a mezőkről az értékeket. Mi az az útvonal, amivel a maximális értéket tudja összegyűjteni.

Megoldás Legyen $F(x, y)$ a maximális érték, amit az (x, y) mezőig össze tudunk gyűjteni. Ekkor a kezdeti értékek $F(1, y) = \sum_{j=1}^y c_{1j}$ és $F(x, 1) = \sum_{i=1}^x c_{i1}$, hiszen ezekben az esetekben csak felfelé, illetve csak jobbra mehet a játékos. A közbenső mezőkre alulról vagy felülről léphetünk, így

$$F(x, y) = \max\{F(x-1, y) + c_{xy}, F(x, y-1) + c_{x,y}\}$$

Kiszámolva ezeket az értékeket az $F(k, n)$ érték adja meg, hogy mit gyűjthetünk össze maximálisan.

Az optimális megoldást visszafejtéssel megtalálhatjuk, ha minden $F(x, y)$ érték esetén megjegyezzük, melyik választás adta a rekurzióban a maximumot.

Din 5 Egy társaság hierarchikus rendszerben dolgozik, azaz a főnök beosztott reláció egy fát alkot. A társaság egy fogadást szervez. Minden alkalmazotthoz hozzá van rendelve egy kedélyességi mérték. A parti résztvevőit, úgy akarják kiválasztani, hogy egyetlen alkalmazottnak se legyen ott a közvetlen főnöke és az összkedélyesség a maximális legyen.

- Adjunk meg egy dinamikus programozási algoritmust a meghívandók listájának elkészítésére!

- Miként érhetjük el, hogy a vállalat főnöke biztos kapjon meghívást?

Megold: Legyen $k(P)$ a P dolgozóhoz rendelt kedélyességi érték! Bontsuk részproblémákra a feladatot. Minden P pontra a hierarchia fájában vegyük ugyanezt a problémát. Jelölje $F(P)$ azt a maximális összkedélyességet, ami elérhető abban a partiban, amit a P gyökerű részfában szereplő pontokból állítunk össze. (Azaz a P által vezetett részlegből.) Ekkor ez a függvény rekurzívan a következőképpen állítható elő:

A levelekben $F(P) = k(P)$. Amennyiben egy pont nem levél, akkor két lehetőséget kell megvizsgálnunk.

Ha P -t nem hívjuk meg a partira, akkor a P fiából induló részfákra nincs semmi kikötésünk. Adódik, hogy ekkor $F(P) = \sum_{Q \text{ fia } P\text{-nek}} F(Q)$.

Ha P -t meghívjuk a partira, akkor P fiai nem jöhetnek, de fiúk fiából (unokákból) induló részfákra nincs semmi kikötésünk, egyszerűen adódik, hogy ekkor $F(P) = k(p) + \sum_{Q \text{ unoka } P\text{-nek}} F(Q)$.

Tehát a rekurzió:

$$F(P) = \max\{\sum_{Q \text{ fia } P\text{-nek}} F(Q), k(p) + \sum_{Q \text{ unoka } P\text{-nek}} F(Q)\}.$$

A rekurzió alapján a pontokhoz tartozó értékek megfelelő sorrendben történő kitöltésével megkapjuk egy dinamikus programozási eljárással az optimális értéket. Azok a megfelelő sorrendek, amelyekben mindenki megelőzi az apját. Ilyen sorrendet kaphatunk egy szint szerinti bejárás sorrendjének a megfordításával.

Az optimális megoldás visszafejthető, ha az eljárás során mindig megjegyezzük, hogy az optimális megoldás tartalmazza -e a gyökeret.

Két módszer is megadható annak biztosítására, hogy a vállalat főnöke biztos meghívást nyerjen. Megtehetjük, hogy a feladatot, csak a főnök unokáira oldjuk meg, és a kapott megoldások uniója plussz a főnök lesz a módosított probléma megoldása. Egy másik lehetőség, hogy a főnök kedélyességét átállítjuk egy nagyon nagy értékre ezzel biztosítva, hogy felkerül a feladat optimális megoldásában a meghívottak listájára.

Végrehajt 1 Egy G irányított gráfnak a pontjai $V = \{1, \dots, 6, 7\}$, az élei $E = \{(1, 2), (1, 4), (1, 6), (2, 2), (2, 3), (2, 4), (3, 1), (3, 5), (4, 1), (4, 4), (5, 2), (5, 3), (5, 6), (6, 1), (6, 2), (6, 5), (7, 1)\}$. Adjuk meg milyen sorrendben járja be a szélességi keresés a pontokat az 5 pontból kindulva. A bejárás alapján adjuk meg a $\delta(5, 1)$ és $\delta(5, 7)$ értékeket!

Megoldás: Tegyük fel, hogy a ki iteráció növekvő index szerint veszi a pontokat. Kezdetben az algoritmusban $D(5) = 0$, $Apa(5) = \text{Null}$. $Sor = \langle 5 \rangle$. Utána

- Kijön 5 majd $D(2) = 1$, $Apa(2) = 5$, $D(3) = 1$, $Apa(3) = 1$, $D(6) = 1$, $Apa(6) = 1$ és $Sor = \langle 2, 3, 6 \rangle$.
- Kijön 2 majd $D(4) = 2$, $Apa(4) = 2$ és $Sor = \langle 3, 6, 4 \rangle$.
- Kijön 3 és $D(1) = 2$, $Apa(1) = 3$ $Sor = \langle 6, 4, 1 \rangle$.
- Kijön 6 és $Sor = \langle 4, 1 \rangle$.
- Kijön 4 és $Sor = \langle 1 \rangle$.

- Kijön 1 és $Sor = \langle \rangle$.

Következésképpen $\delta(5, 1) = 2$ és a legrövidebb út $5 = Apa(3), 3 = Apa(1), 1$. Továbbá $\delta(5, 7) = \infty$ és nincs köztük út.

GráfVégrehajt 2: Egy G irányított gráfnak a pontjai $V = \{1, \dots, 9\}$, az élei $E = \{(1, 2), (2, 3), (2, 4), (3, 9), (3, 5), (4, 5), (5, 6), (6, 7), (7, 5), (8, 1), (9, 3), (9, 8), \}$. Határozzuk meg a mélységi keresés alapján gráf erősen összefüggő komponenseit!

Megoldás: Az elérési és az elhagyási idők és az Apa értékek a végrehajtás sorrendjében: $D[1] = 1, Apa[2] = 1, D[2] = 2, Apa[3] = 2, D[3] = 3, Apa[5] = 3, D[5] = 4, Apa[6] = 5, D[6] = 5, Apa[7] = 6, D[7] = 6, F[7] = 7, F[6] = 8, F[5] = 9, Apa[9] = 3, D[9] = 10, Apa[8] = 9, D[8] = 11, F[8] = 12, F[9] = 13, F[3] = 14, Apa[4] = 2, D[4] = 15, F[4] = 16, F[2] = 17, F[1] = 18$.

Végrehajtva a gráf transzponáltjára csökkenő F szerint a mélységi keresés algoritmusát a következő sorozatot kapjuk.

$D[1] = 1, Apa[8] = 1, D[8] = 2, Apa[9] = 8, D[9] = 3, Apa[3] = 9, D[3] = 4, Apa[2] = 3, D[2] = 5, F[2] = 6, F[3] = 7, F[9] = 8, F[8] = 9, F[1] = 10$

Egy komponens $1, 8, 9, 3, 2$.

Folytatva a mélységi keresést: $D[4] = 11, F[4] = 12$, így egy további komponens a 4 pont.

Folytatva a keresést: $D[5] = 13, Apa[7] = 5, D[7] = 14, Apa[6] = 7, D[6] = 15, F[6] = 16, F[6] = 17, F[8] = 18$ és megkaptuk, hogy az utolsó komponens $5, 6, 7$.

GráfVégrehajt 3: Hajtsuk végre az 1 pontból a Dijkstra algoritmust az alábbi G_1 gráfra. (A mátrixokban a c_{ij} érték az (i, j) él hossza, ∞ ha nincs él.)

$$G_1 = \begin{pmatrix} \infty & 1 & \infty & 6 & 4 & \infty \\ 2 & \infty & 6 & 4 & 1 & 5 \\ 2 & \infty & 2 & 1 & 1 & 7 \\ \infty & 1 & 4 & \infty & 2 & 7 \\ 1 & \infty & 1 & 4 & \infty & 1 \\ \infty & 1 & \infty & 4 & 2 & 1 \end{pmatrix}$$

Az értékek a következőképpen változnak.

$Kesz = \{1\}, D(2) = 1, Apa(2) = 1, D(4) = 6, Apa(4) = 1, D(5) = 4, Apa(5) = 1,$

$Kesz = \{1, 2\}, D(3) = 7, Apa(3) = 2, D(5) = 2, Apa(5) = 2, D(6) = 6, Apa(6) = 2,$

$Kesz = \{1, 2, 5\}, D(3) = 3, Apa(3) = 5, D(6) = 3, Apa(6) = 5,$

$Kesz = \{1, 2, 5, 3\}, D(4) = 4, Apa(4) = 3,$

$Kesz = \{1, 2, 5, 3, 6\},$

$Kesz = \{1, 2, 5, 3, 6, 4\}$

Gráf1 Adott egy sziget ahol fejlettebb kaméleonok élnek, mint azon, amit az előadáson néztünk. A kaméleonok négy színt vehetnek fel piros, kék és zöld és fehér. Ha három különböző színű kaméleon találkozik, akkor megijednek és mindhárom átváltoztatja a színét a negyedik színre. Előfordulhat, hogy egyszerre négy kaméleon találkozik, amelyeknek mindegyiküknek különböző a színe, ekkor méregbe gurulnak és mind a négy kaméleon felrobban. Egyéb találkozások esetén semmi nem történik. A szigeten a kiindulási időpontban (a, b, c, d) darab piros zöld kék és fehér kaméleon van. A természetvédők szeretnék tudni előfordulhat-e, hogy kihalnak a szigetről a kaméleonok. Adjunk algoritmust, amellyel eldönthetik. Reprézntáljuk a feladatot gráffal!

Megoldás: A gráf pontjai az (x, y, z, w) számnégyesek, ahol minden komponens nemnegatív egész és $x + y + z + w \leq a + b + c + d$. Az élek a lehetséges átváltozásoknak felelnek meg. Tehát (x, y, z, w) -nek öt szomszédja lesz $(x - 1, y - 1, z - 1, w + 3)$, $(x - 1, y - 1, z + 3, w - 1)$, $(x - 1, y + 3, z - 1, w - 1)$, $(x + 3, y - 1, z - 1, w - 1)$, $(x - 1, y - 1, z - 1, w - 1)$. A feladat, hogy meghatározzuk van-e a gráfban az (a, b, c, d) pontból a $(0, 0, 0, 0)$ pontba út.

Gráf2: Adott egy 3-szor 3-as tábla, amelynek a mezőin az 1,2,...,9 számok állnak. Minden mezőnek van egy színe, ami piros vagy fekete. Ha megnyomjuk a mezőt, akkor a mezőnek és a vele oldalban szomszédos mezőknek a színe ellenkező színűre változik. Határozzuk meg, hogyan lehet a lehető legkevesebb gombnyomással egyszínűvé tenni a táblát. Reprézntáljuk a feladatot egy gráffal, és adjuk meg, hogy melyik gráfalgoritmussal oldható meg!

Megoldás: Vegyünk egy gráfot, amelynek csúcsai a 9 elemből álló bitvektorok, azaz a $[0, 1]^9$ halmaz elemei. Ha az i -edik komponens 1 az azt jelenti, hogy az i -edik mező piros, ha a komponense a vektornak 0 az azt jelenti, hogy az i -edik mező fekete. Tehát a vektorok a színezéseknek felelnek meg. Egy csúcsból akkor megy el egy másikba, ha a vektoroknak megfelelő színezések valamely mező megnyomásával átmennek egymásba. Az így kapott gráfban a kiindulási színsorozat vektorából kell egy szélességi kereséssel megkeresni a legrövidebb utat a $(0, 0, \dots, 0)$ és az $(1, 1, \dots, 1)$ vektorok valamelyikébe.

Gráf3 A háborúban a hadsereg vezetői egy csomagot szeretnének átjuttatni az ellenséges országon, a szövetséges erők főhadiszállására. Ismerik az ország úthálózatát, és minden útra tudják mekkora a valószínűsége annak, hogy a futár át tud jutni rajta. Adjunk algoritmust, amely kiválasztja azt az útvonalat, amelyen a legnagyobb a valószínűsége, hogy a futár célba ér!

Megoldás: A cél olyan út keresése, amelyre a p_e valószínűségek szorzata maximális. Mivel a logaritmus függvény monoton, ezért ez ekvivalens azzal a feladattal, hogy találjuk meg azt az utat, amelyben a szorzat logaritmus, ami a $\log p_e$ értékek összege maximális. Ez a feladat ekvivalens azzal, hogy találjuk meg azt az utat, amire a benne szereplő élekre a $-\log p_e$ értékek összege minimális. Viszont valószínűségekről van szó, így $\log p_e \leq 0$, tehát $-\log p_e \geq 0$, azaz használhatjuk Dijkstra algoritmusát a fentiek szerint definiált ekvivalens feladatra.

Gráf 4: Adott egy irányítatlan körmentes gráf. Határozzuk meg a középpontját, azaz egy olyan pontot, amelyre igaz, hogy a többi pont tőle vett távolságának maximuma minimális.

Megoldás Az irányítatlan körmentes gráfok, fák amelyekben vannak olyan pontok (levelek), amelyeknek a fokszáma egy. Vegyük észre, hogy ha egy fából töröljük az összes levelet, akkor a maradék fának és az eredeti fának ugyanazok lesznek a középpontjai. Így a feladat megoldható egy olyan algoritmussal, amely minden lépésben törli az aktuális fa összes levelét, addig amíg egyetlen egy vagy két pont nem marad.

Gráf 5 Egy faluban mindenkire ismert azoknak a halmaza, akiknek továbbmondja az általa megismert pletykát. Határozzunk meg egy minimális elemszámú halmazát az embereknek, amelyre teljesül, hogy minden pletykát megtud valamelyikük.

Megoldás Definiáljunk egy irányított gráfot, a pontok az emberek a-ból megy él b-be, ha a továbbmondja a pletykát. A gráfban a feladat minimális számú pontthalmaz keresése, hogy minden pontból vezessen út a pontthalmaz valamely pontjába. A megoldást a következő (elvi) algoritmus szolgáltatja:

- határozzuk meg az erősen összefüggő komponensek komponensgráfját
- vegyük azokat a komponenseket, amelyekből a komponensgráfban nem vezet ki él
- minden ilyen komponensből válasszunk ki egy pontot.

Gráf 6 Az előző faluban meg szeretnénk rágalmozni valakit egy pletykával. Ehhez határozzunk meg egy minimális elemszámú halmazát az embereknek, amelyre teljesül, hogy a nekik elmondott pletykát a falu összes embere megtudja.

Megoldás: A megoldás nagyon hasonló az előző feladathoz, tulajdonképpen annak komplementeréről van szó:

- határozzuk meg az erősen összefüggő komponensek komponensgráfját
- vegyük azokat a komponenseket, amelyekbe a komponensgráfban nem vezet be él
- minden ilyen komponensből válasszunk ki egy pontot.

Komb1: Legyen S az $1, \dots, n+1$ számokból összeállítható olyan lehetséges szám n -esek halmaza, amelyek egyetlen számot sem tartalmaznak kétszer. Vegyük a lexikografikus rendezést ezen a halmazon. A feladat egy adott szám- n -esre a rákövetkező szám n -es meghatározása.

Megoldás Az előadáson szereplő betűsorok esetéhez hasonlóan meg kell találnunk az utolsó számot a szóban, amelyet kicserélhetünk nagyobbra. Ebben az esetben ez az utolsó olyan szám lesz, amelyre

- vagy mögötte szerepel nagyobb érték
- vagy a szám n -esből kimaradó érték nagyobb (egy ilyen kimaradó szám van).

Miután megtaláltuk ezt az elemet, helyére a nála nagyobb elemet rakjuk és utána a maradék elemekből képezhető (itt is kimarad egy elem) lexikografikusan legkisebb megfelelő hosszú számsort rakjuk. Ehhez nem kell rendezni az elemeket, akik a szám után jönnek monoton csökkenőek, ebbe kell beszúrni a kimaradó elemet.

Példák $n = 5$.

(65213) Itt az utolsó elem, aki mögött van nagyobb az 1, de a 3-nál is nagyobb a kimaradó 4, így a 3 elemnél növelünk, a rákövetkező (65214)

(65234) Itt az utolsó elem, aki mögött van nagyobb az 2, és a többiekénél sem nagyobb a kimaradó 1, így a 2 elemnél növelünk, a rákövetkező (65312), mivel a kimaradó elemet is figyelembe kell vennünk.

Komb2: Az előadáson ismertetett ládapakolási feladat (három típusú láda, amely típusok egymásba rakhatók), azon változatára, ahol mindkét irányba mozgathatók a ládák, mi a minimális számú láda, mi elérhető?

Megoldás A feladat ebben az esetben sokkal egyszerűbb, mint az előadáson vizsgált példa. Ekkor nem kell visszavezetni rövidebb sorozatokra az inputot. Egyszerűen adódik, hogy a megoldás az egyes típusokba tartozó ládaszámok maximuma.

Komb3: Adott négy n elemből álló, egészeket tartalmazó halmaz A, B, C, D . Határozzuk meg $O(n^2)$ időben azon $(a, b, c, d) \in A \times B \times C \times D$ négyesek számát, amelyekre $a + b + c + d = 0$.

Megoldás Ha az összes négyesre kiszámoljuk az összeget az $O(n^4)$ időben fut. Ezzel szemben számoljuk ki elsőként a $A \times B$ beli elemekre az összegeket, egy tömbben minden lehetséges értékre írjuk be hányféleképpen jöhet ki.

Utána számoljuk ki a $C \times D$ beli összegeket is, és ha egy ilyen összegnek a negatívja k féleképpen kijött A és B beli számok összegeként, akkor k -val növeljük a lehetséges előállítások számát.

Mohó1 Adott az egyenesen pontoknak egy $x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_n$ egy halmaza. A feladat az, hogy fedjük le a pontokat körökkel úgy, hogy a $\sum(1 + d_i)$ érték minimális legyen, ahol d_i az i -edik kör átmérője. Adjunk egy lineáris idejű algoritmust, amely megad egy optimális lefedést.

Megoldás: Egyszerűen látható, hogy az lesz az optimális megoldás, amelyben az x_i és x_{i+1} pontok akkor kerülnek ugyanabba a körbe ha távolságuk legfeljebb 1. Ez azért igaz, mert ha két ilyen pont külön körbe kerül, akkor a két kört összevonva a körszám csökkenése miatt a célfüggvény 1-el csökken, viszont az átmérő növekedése miatt 1-nél kevesebbel nő. Ez alapján az észrevétel alapján egyből adódik a lineáris idejű algoritmus.

Mohó2 Adott zárt intervallumoknak egy $\{[a_1, b_1], \dots, [a_n, b_n]\}$ halmaza (ezek azok az időintervallumok, amikor az egyes vendégek ott vannak a fogadáson). Keressünk olyan minimális számú ponthalmazt (fényképezések időpontjai), amelynek minden intervallumba esik legalább egy pontja (mindenki rajta van legalább egy fényképen).

Megoldás Tegyük fel, hogy az intervallumokra teljesül, $a_1 \leq a_2 \leq \dots \leq a_n$, amennyiben ez nem teljesül az intervallumokat egy előkészítő részben így rendezzük. Legyen a P_i részprobléma az a feladat, hogy az $[a_i, b_i], \dots, [a_n, b_n]$ intervallumokra jelöljünk ki minimális elemszámú ponthalmazt, amelynek minden intervallumban van pontja. A P_i részprobléma esetén a mohó választás az, hogy a lehető legnagyobb számot választjuk, amely nem nagyobb egyetlen b_j végpontnál sem. Ez valójában a minimális b_j érték. Tegyük fel, hogy $k - 1$ a maximális érték, amelyre $a_{k-1} \leq b_j$. Ekkor a P_i probléma így kapott megoldásának a költsége $1 + OPT(P_k)$ lesz. Másrészt ez valóban $OPT(P_i)$ hiszen P_i minden megoldásában kell, hogy legyen pont az $[a_j, b_j]$ intervallumban, és ezen intervallumnak nincs közös pontja az $[a_k, b_k], \dots, [a_n, b_n]$ intervallumok egyikével sem.

Tehát az algoritmus minden iterációs lépésben kiválasztja a minimális b_j elemet az aktuális intervallumok halmazából, beveszi a megoldásba, majd elhagyja azokat az intervallumokat, amelyeknek a kezdőpontja kisebb b_j -nél.

Rendezés Adjunk egy algoritmust, amely egy n -elemű halmaznak meghatározza a legkisebb és második legkisebb elemét is $n + \log n$ összehasonlítással.

Megoldás: Az alapötlet, hogy a minimális elemet egy kieséses versenynek megfelelően válasszuk ki. Párokat képezünk, mindegyikből a kisebbet tartjuk meg, és ezekből ugyanígy párokat képezünk mindaddig, amíg egyetlen egy elem, a minimális nem marad. Másrészt a második legkisebb elem csak a legkisebb elem ellen vesztethetett, így elegendő azon elemek közül kiválasztanunk a legkisebbet. Viszont ezek annyian vannak, mint egy n elemű majdnem teljes bináris fa magassága, ami $\lceil \log n \rceil$.